

технологічного розвитку країни;

- підвищити рівень програмно-цільового забезпечення при реалізації державних науково-технічних інноваційних пріоритетів;
- визначити науку й освіту сферами державного пріоритету.

Література

1. Задихайло Д. В. Кодифікація інноваційного законодавства: окремі концептуально-правові підходи. *Вісник Академії правових наук України*. 2010. № 4(63). С. 177–185.
2. Брикова І. В. Національна інноваційна система як нова мегаінституція глобального економічного середовища. URL: <http://kneu.kiev.ua/>.
3. Концепція розвитку національної інноваційної системи. Схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 червня 2009 р. № 680-р.
4. Цибульов П. М. Трирівнева модель національної інноваційної системи України. *Наука та інновації*. Вип. 14(3). – С. 5-14.
5. Шарко М. В. Модель формування національної інноваційної системи України. *Економіка України*. 2005. № 8. С. 25–30.
6. Карпунь І. Н. Структура і середовище національної інноваційної системи України. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2010. Вип. 20.14. С. 193-200.
7. Національна інноваційна система: стан та законодавче забезпечення розвитку: рекомендації парламентських слухань (21.03.2018 р.). – URL: <http://ua-ekonomist.com/archive/2018/3/rekom.pdf>.

Свіришко В.В. – здобувач вищої освіти першого (бакалаврського) рівня
Науковий керівник: *Карнаушенко А.С.* – к.е.н., старший викладач
Херсонський державний аграрно-економічний університет, м. Херсон

ОЦІНКА ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА ТА НАПРЯМИ ЙОГО ПОЛІПШЕННЯ

Фінансово-економічний стан підприємства є результатом взаємодії всіх виробничо-господарських факторів, що впливають на діяльність суб'єкта господарювання. Фінансове становище підприємства знаходиться в безпосередній залежності від того, наскільки швидко кошти, вкладені в активи, перетворюються в реальні гроші.

Оцінка фінансово-економічного стану господарюючого суб'єкта дозволяє виявити існуючі проблеми та ті які можуть статися в близькому майбутньому та повернути до них увагу власника або топ-менеджера підприємства. За допомогою такого аналізу розробляється стратегія та тактика розвитку суб'єкта господарювання, аргументуються управлінські рішення й плани, проводиться контроль за їх виконанням, виявляються резерви підвищення ефективності виробництва, оцінюються результати діяльності підприємства, його підрозділів і працівників. Оцінка фінансово-економічного стану розглядається як

початковий етап фінансового аналізу, для якого в першу чергу потрібна бухгалтерська звітність. Ігнорування не належного фінансово-економічного стану підприємства веде до його помилкової оцінки, а в разі не прийняття ефективних шляхів його покращення – до банкрутства суб'єкта господарювання.

Від фінансового стану підприємства залежить багато в чому успіх його діяльності. Тому на оцінці фінансово-економічного стану підприємства як засобу управління ефективним виробництвом зосереджується велика увага, а його роль в економіці підприємства – зростає. У зв'язку з вище викладеним тема кваліфікаційної роботи бакалавра є актуальною.

Фінансово-економічний стан - найважливіша характеристика господарської діяльності суб'єкта господарювання. Стабільний стан підприємства багато в чому залежить від ефективності діяльності фірми, фінансовий стан визначає потенціал в діловому співробітництві, оцінює ступінь гарантованості економічних інтересів організації та її партнерів.

В аналізі застосовують різні методик для визначення фінансово-господарської стану організацій. Однак, ключові принципи і послідовність процедури аналізу є ідентичними і мають незначні відмінності. Методика аналізу являє собою сукупність аналітичних процедур використовуваних для визначення стану його фінансово-господарської діяльності [3].

Головною метою аналізу фінансового стану організації є своєчасність виявлення і усунення недоліків у фінансово-господарській діяльності. При цьому необхідно приділяти особливу увагу для пошуку резервів поліпшення його платоспроможності та фінансової стійкості. У сучасній вітчизняній економічній літературі фінансовий стан суб'єкта господарювання трактується з різних позицій, у своїй немає єдиного методологічний підхід до його визначення, що ускладнює побудову універсальних практичних методик аналізу.

Під фінансовим станом розуміється кругообіг капіталу організації, обслуговування цим капіталом виробництва і реалізації продукції, здатність погашати боргові зобов'язання і платоспроможність, тобто сукупність всіх тих процесів, завдяки яким компанія функціонує і зберігає конкурентоспроможність [1]. Керівники і власники підприємств, які зацікавлені, щоб їх бізнес був успішний, постійно виконують оцінку фінансового стану підприємства. Адже ця оцінка в деякій мірі є діагностикою внутрішніх рухів організації. По-перше, на підставі отриманих результатів можна розробити аргументовану бізнес-план підприємства. По-друге, прийняти вигідні управлінські рішення. По-третє, визначити найбільш успішне і прибуткове напрямку у розвитку організації.

Під час аналізу будуть виявлені потенціал і можливості компанії, а також будуть виявлені слабкі сторони в фінансовому стані. Виконання оцінки виявляє численні процеси і ризики, що мають місце в господарсько-фінансовій діяльності, такі як: - чи достатньо капіталу для забезпечення поточної діяльності і довгострокових вкладень; - чи є необхідність для залучення позикових коштів; - раціонально чи залучені позикові кошти; - чи здатна

компанія до збільшення капіталу; - якою є ступінь підприємницького ризику; - обґрунтовано чи перерозподіляється прибуток.

Оцінка фінансово-економічного стану підприємства здійснюється з різними цілями: - при переоцінці фінансових активів; - при кредитуванні або інвестуванні; - при реорганізації, ліквідації, реструктуризації; - при купівлі-продажу або здачі в оренду; - при страхуванні компанії [2].

Оцінка фінансово-економічного стану підприємства може бути виконана як самостійний процес, а може як один з етапів оцінки підприємства або бізнесу в цілому. Вірогідність та аргументованість результатів буде можлива при використанні комплексу підходів та методик.

При виконанні оцінки фінансово-економічного стану підприємства, якщо використовувати один із способів, тоді результат, під впливом деяких факторів може бути спотворений, а комплексний підхід виключає ці спотворення і допомагає отримати результат оцінки, гранично відповідає дійсності.

Результати оцінки фінансово-економічного стану підприємства цікаві не тільки власникам, менеджерам і маркетологам компанії, але і іншим особам, які взаємодіють з нею або планують це робити: інвесторам, кредиторам, контрагентам, аудиторам, іншим зацікавленим юридичним особам та структурам [2]. Етапи проведення оцінки фінансово-економічного стану підприємства: збір даних і отримання інформації. Фахівцям важливо перевірити достовірність наданих даних, так як для отримання правильного результату оцінка фінансово-економічного стану підприємства повинна проводитися на основі інформації, відповідної діяльності; вивчення інформації, агрегування балансу і створення аналітичних таблиць; розрахунок фінансових коефіцієнтів, що відображають фінансовий стан в усіх напрямках (коефіцієнти фінансової стійкості, ділової активності, рентабельності, платоспроможності та ін.); порівняльний аналіз отриманих показників з загально визнаними і середньогалузевими; виявлення тенденцій поліпшення або погіршення фінансових показників; підготовка звіту з оцінки фінансово-економічного стану підприємства і розробка напрямків його вдосконалення [3].

Фінансово-економічна стійкість організації - це економічна категорія, яка відображає стан майна і капіталу в процесі його кругообігу і здатність суб'єкта господарювання до саморозвитку на фіксований момент часу. Як заходів щодо поліпшення фінансового стану організації доцільно впровадити комплекс локальних заходів, який включає в себе заходи по підвищенню ефективності управління та забезпечення стійкої реалізації, а також прискорення оборотності оборотних коштів організації [2].

Метою для здійснення локальних заходів щодо поліпшення фінансового стану підприємства є забезпечення стабільного фінансового стану організації, яке проявляється в стабільності надходження виручки від реалізації, підвищення рентабельності продукції. Даний комплекс заходів відображає сутність антикризового менеджменту на підприємстві [1].

Отже, дослідження фінансового стану підприємства вважається одним з найголовніших напрямків економічної оцінки в організації. Оцінка фінансового становища організації - це комплекс методів, які дозволяють визначити стан

справ компанії на підставі дослідження результатів її діяльності. Фінансово-економічний стан підприємства відображає його конкурентну здатність, спроможність, надійність, кредитоспроможність, а також результативність застосування вкладеного власного капіталу організації.

Література

1. Діденко А. В. Оцінка фінансово-економічного стану підприємства та шляхи його поліпшення. Молодий вчений. 2018. №40. С. 126-127. URL <https://moluch.ru/archive/226/52928/> (дата звернення: 22.03.2020).
2. Артюхова А. В., Литвин А. А. Анализ финансового состояния предприятия: сущность и необходимость проведения. Молодой ученый. 2015. № 11. С. 744–747.
3. Ширяева Г. Ф. Ахмадиев И. А. Сущность, цели и задачи оценки финансового состояния организации . ФЭН-Наука. 2015. № 7–8 (22–23). 15 с.

*Серевко О.О. – здобувач вищої освіти першого (бакалаврського) рівня
Науковий керівник: Аверчев О.В. – доктор с-г наук, професор
Херсонський державний аграрно-економічний університет, м. Херсон*

ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИРОЩУВАННЯ ПРОСА В УКРАЇНІ

Україна має великий потенціал сільськогосподарського виробництва, яке спроможне надати велику кількість якісної сировини для харчової та переробної промисловості. Крупа в харчовому раціоні людини складає від 8 до 13 % загального споживання зернових. В нашій державі, що характерно для небагатьох країн світу, споживаються круп'яні продукти, вироблені з широкого переліку зернових культур, а саме: з вівса, ячменю, пшениці, кукурудзи, гороху. В окремих випадках на крупи переробляють сорго, чумизу, сочевицю та ін. Гречка, просо та рис – це основні круп'яні культури в Україні, тому що основну масу зерна цих культур використовують для виробництва крупи.

Просо – одна з основних круп'яних культур в світі. Цей яровий злак цінується за високі смакові якості зерна (пшоняної крупи). Він стійкий до посухи, є культурою короткого світлового дня та відрізняється швидкою вегетацією. Завдяки цим властивостям його часто висівають як пожнивну культуру.

Проте, в аграрному секторі України просо ніколи не займало провідної ролі серед сільськогосподарських культур. Це одна з основних круп'яних культур України, цінність якої визначається практично безвідходним використанням продуктів переробки в харчовій, кормовій, фармацевтичній, мікробіологічній, промисловій галузях виробництва, а також можливістю вирощування у післяжнивних та післяукісних посівах, що забезпечує отримання двох врожаїв і збільшення виходу продукції з